

- 2) Artykuł 49 TFUE w związku z art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji oraz art. 45 ust. 2 lit. e) i g) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie kryteriom takim jak kryteria określone w pkt 6 i 7 lit. c) załącznika do Decreto 72/2001, de 19 de julio, del Principado de Asturias, regulador de las Oficinas de Farmacia y Botiquines (dekretu Principado de Asturias 72/2001 z dnia 19 lipca 2001 r. w sprawie aptek i punktów aptecznych), na mocy których dokonuje się wyboru osób uprawnionych do prowadzenia nowych aptek.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen na wniosek: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd przeciwko Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Sprawa C-58/08) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 717/2007 — Roaming w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 95 WE — Zasady proporcjonalności i pomocniczości)

(2010/C 209/04)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen na wniosek: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Strona pozwana: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Przy udziale: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ważność rozporządzenia (WE) nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniającego dyrektywę 2002/21/WE (Dz.U. L 171, s. 32) — Wybór podstawy prawnej — Ważność art. 4, art. 2 ust. 2 lit. a) i art. 6 ust. 3 rozporządzenia, wprowadzających cenę maksymalną dla rozmów w roamingu w świetle zasad proporcjonalności i pomocniczości

Sentencja

Badanie zadanych pytań nie wskazało elementów mogących wpłynąć na ważność rozporządzenia (WE) nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniającego dyrektywę 2002/21/WE.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — The Sporting Exchange Ltd, działająca pod nazwą „Betfair” przeciwko Minister van Justitie

(Sprawa C-203/08) (¹)

(Artykuł 49 WE — Ograniczenie swobodnego świadczenia usług — Gry losowe — Organizowanie gier losowych przez Internet — Regulacja zastrzegająca zezwolenie dla jednego podmiotu — Przedłużenie zezwolenia bez zastosowania zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zastosowanie w dziedzinie gier losowych)

(2010/C 209/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State — Niderlandy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Sporting Exchange Ltd, działająca pod nazwą „Betfair”

Strona pozwana: Minister van Justitie

Przy udziale: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Interpretacja art. 49 WE — Regulacja krajowa zakazująca organizowania gier i przyjmowania zakładów bez zezwolenia i zastrzegająca ewentualne zezwolenie na rzecz jednego podmiotu w celu ochrony porządku społecznego i zdrowia publicznego — Odmowa udzielenia zezwolenia (na działalność w Internecie) podmiotowi posiadającemu zezwolenie w innych państwach członkowskich, w tym w państwie jego siedziby — Przedłużenie takiego zezwolenia bez zastosowania zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych

Sentencja

- 1) Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu regulacji państwa członkowskiego, takiej jak analizowana w sprawie przed sądem krajowym, na podstawie której organizowanie lub promowanie gier losowych odbywa się w systemie wyłączności przysługującej jednemu podmiotowi i która zakazuje wszelkim innym podmiotom, w tym podmiotom z siedzibą w innym państwie członkowskim, oferowania za pośrednictwem Internetu usług objętych tym systemem na terytorium pierwszego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, że zasada równego traktowania i wynikający z niej obowiązek przejrzystości znajdują zastosowanie do procedur przyznawania i przedłużania zezwoleń na rzecz jednego podmiotu w dziedzinie gier losowych, o ile podmiot ten nie jest podmiotem publicznym, którego zarząd podlega bezpośredniemu nadzorowi państwa, lub podmiotem prywatnym, nad którego działalnością władze publiczne są w stanie sprawować ścisłą kontrolę.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) — Ladbrowsers Betting & Gaming Ltd, Ladbrowsers International Ltd. przeciwko Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Sprawa C-258/08) (¹)

(Artykuł 49 WE — Ograniczenia swobody świadczenia usług — Gry losowe — Organizowanie gier losowych przez Internet — Regulacja zastrzegająca zezwolenie na rzecz jednego podmiotu — Odmowa udzielenia zezwolenia podmiotowi posiadającemu zezwolenie w innych państwach członkowskich — Względy uzasadniające — Proporcjonalność — Kontrola każdego konkretnego środka służącego wykonaniu regulacji krajowej)

(2010/C 209/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ladbrowsers Betting & Gaming Ltd, Ladbrowsers International Ltd.

Strona pozwana: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretacja art. 49 WE — Regulacja krajowa zakazująca organizowania gier i przyjmowania zakładów bez zezwolenia i zastrzegająca ewentualne zezwolenie na rzecz jednego podmiotu w celu ochrony porządku społecznego i zdrowia publicznego — Odmowa udzielenia zezwolenia (na działalność w Internecie) podmiotowi posiadającemu zezwolenie w innych państwach członkowskich, w tym w państwie jego siedziby — Nadrzędne względy interesu ogólnego

Sentencja

- 1) Można uznać, iż regulacja krajowa, taka jak analizowana w sprawie przed sądem krajowym, która ma na celu ograniczenie uzależnienia od gier losowych, jak i zwalczanie oszustw, i która skutecznie przyczynia się do osiągnięcia tych celów, ogranicza działalność w zakresie zakładów w sposób spójny i systematyczny, nawet jeśli posiadacze wyłącznych zezwoleń mogą uatrakcyjnić swoją ofertę na rynku przez wprowadzanie nowych gier losowych i stosowanie reklamy. Zadaniem sądu krajowego jest zbadanie, czy nielegalna działalność w zakresie gier może w danym państwie członkowskim stanowić problem, który można rozwiązać dzięki ekspansji dozwolonej i regulowanej działalności, oraz czy rozmiary tej ekspansji nie mogą sprawić, że będzie ona nie do pogodzenia z celem w postaci ograniczenia wspomnianego uzależnienia.
- 2) W celu zastosowania regulacji państwa członkowskiego dotyczącej gier losowych, zgodnej z art. 49 WE, sąd krajowy nie ma obowiązku badania, w każdej konkretnej sprawie, czy środek wykonawczy mający zapewnić poszanowanie tej regulacji jest odpowiedni do zagwarantowania realizacji celu, któremu ona służy, i zgodny z zasadą proporcjonalności, o ile środek ten jest elementem niezbędnym do zapewnienia skuteczności tej regulacji i nie zawiera żadnego dodatkowego ograniczenia w stosunku do ograniczenia, które wynika z niej samej. Okoliczność, czy środek ten został zastosowany na skutek działania władz publicznych, mającego na celu zapewnienie poszanowania regulacji krajowej, czy też na wniosek podmiotu prywatnego w ramach postępowania cywilnego, mającego na celu ochronę praw wywodzonych przez ten podmiot z owej regulacji, nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sporu zawisłego przed sądem krajowym.